

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1143. Usque Ad Annum 1176

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1762

VD18 90118014

§. 51. Albertus Archiepiscopus Salisburgensis depositus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66377](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66377)

rebelles filios in gratiam recepit. Ita Sæcul. XII.
pax in omnes ejus Ditiones rediit. A.C. 1174.

§. LI.

Albertus Archiepiscopus Salisburgensis depositus.

In Germania Fridericus Imperator Ratisbonæ vigesima sexta Maji comitia celebravit, quibus augustiora unquam in Bavaria acta fuisse nemo meminerat. In iis tandem Imperator de Ecclesia Salisburgensi decernere statuerat, cujus Archiepiscopus Albertus Alexandro Papæ addictus, ideoque Friderico invisus, cum ante biennium in conventu Salisburgi convocato, ejus conspectum frustra subiisset, Ratisbonam quoque cum Henrico Austriæ Duce, Propinquo suo, venit. Huic Præsuli, Ladislao Rege Bohemiæ, parente suo, anno superiore millesimo centesimo septuagesimo tertio, vita functo, fixa sedes nullibi erat, nam Bohemiam Imperator occupaverat. Ceterum non nulli Præsules Bavariæ a suo Metropolita defecerant, Nunciisque cum querelis clam ad Papam missis, eum deponi poposcerant. Sed Papa a plerisque ejusdem provinciæ Præsulibus certiora edoctus, Archiepiscopum Albertum tuebatur.

In Conventu Ratisbonensi nullum ferociorem adversarium Albertus sensit, quam

*Chron. Reichersp.
an. 1172.
1174.*

Sæcul. XII.

A. C. 1174.

quam Richerium Episcopum Brixinensem, qui absque ejus consensu electus, etiam in eodem Conventu ab Episcopo Gurcensi, Alberto invito, consecratus est; nam altera die omnes Præsules præsentis permovit, ut Imperatoris voluntati velificarentur, & eum deponerent; cunctique Principes Sæculares, Duce Austriæ excepto, consenserunt. Nec mora, in Sedem Salisburgensem sufficitur Henricus Bertolsgadensis, Solio imponitur, Investituram Imperator confert, Principes Feuda hujus Ecclesie tenentes, quorum primi Duces Bavarie & Saxonie fuerunt, Homagium Archiepiscopo præstant. Fuere tamen aliquot Præsules & Clerici, licet pauci, qui actorum participes esse noluerunt, quod contra Canones peccaret electio. Ceterum agebant, si Sedes Salisburgensis vacasset, Henricum Bertolsgadensem non modo Archiepiscopali Sacerdotio dignum, sed etiam sibi pergratum futurum. Is singularem pietatem profitebatur, Vir prudens & eloquens, a puero sub Disciplina Ecclesiastica educatus, quem denique tam Laici quam Ecclesiastici magni faciebant.

Albertus Archiepiscopus ab æmulis oppressus querelas ad Alexandrum Papam detulit, Erchampoldo, Capellano suo, Canonico Reicherspergensi, Romanam

mam misso, qui jam ante in eadem causa Sæcul. XII.
 bis iter ad Sedem Apostolicam susceperat. A.C. 1174.
 Is tres Papæ epistolas retulit, Anagninæ
 octava Septembris datas, quarum prima
 ad Albertum Archiepiscopum, secunda
 ad Conradum Archiepiscopum Mogun-
 tinum, suum in Germania Legatum, &
 tertia ad Præpositum & Capitulum Salis-
 burgense directa. In his epistolis Papa
 Depositionem Alberti, tanquam contra
 Jura Divina humanaque, ac summa Sacræ
 Sedis injuria peractam, nullam declarat.
 Legato suo præcipit: Episcopis Gurcensi,
 Brixinensi & Henrico Præposito diem
 præscriberet, intra quem intrusus iste
 ad Ecclesiam suam redire, & Archi-
 episcopo suo obedire compelleretur.
 Capitulum quoque Salisburgense sine
 mora legitimo suo Archiepiscopo Alberto
 obsequi jubet. Illud autem memorabile,
 quod Episcopi Gurcensis & Brixinensis
 dicerent, se Henricum Præpositum salva
 obedientia Alexandro Papæ debita ele-
 gisse, quod Papa in his literis refert.
 At Pontificis conatus in cassum cecide-
 runt, adversante Imperatore, sub cujus
 præsidio Henricus annos quatuor Sedem
 Salisburgensem tenuit.

§. LII.

Lambertus Balbus Leodii.

Rudolphus Episcopus Leodiensis, Ale-
 xandri *Ægyd. c. 52.*
M. Chr.
Belg. p. 193.